

Det kan også blive nødvendigt at præcisere det danske forbehold vedrørende forsvaret, hvis regeringskonferencen resulterer i, at forsvarspolitiske spørgsmål skal behandles i et bredere omfang i en ny traktat end i den nuværende. I givet fald vil regeringen sikre, at det danske forbehold vil kunne videreføres uændret, men også her gælder det, at det først er muligt at byde på, hvordan det konkret skal gennemføres, når vi har den endelige tekst at arbejde ud fra.

Hr. Steen Gade interesserede sig især for miljøspørgsmål, og det har flere andre også gjort. På miljøområdet synes mange af de danske ønsker at kunne realiseres, for teksten fra det irske formandskab imødekommer en række af de vigtigste elementer i de danske miljøforslag. Det drejer sig om indsættelse af bæredygtig udvikling i formålsbestemmelserne, indsættelse af en tværgående bestemmelse om integration af miljøhensyn i andre politikker, indføjeelse af, at Rådet og Europa-Parlamentets vedtagelser bør hvile på det højest mulige beskyttelsesniveau – altså ikke kun de forslag, der fremsættes, men også dem, der bliver vedtaget – og endelig en præcisering af, at miljøgarantien også omfatter Kommissionens retsakter. Især det sidste er jo en ganske vigtig ting.

Alle danske ønsker er dog ikke imødekommet. Spørgsmålet om Kommissionens bekræftelse som en gyldighedsbetingelse i 100 A, stk. 4, er omtalt, men hidtil kun i kommentarform. De danske tanker om ny viden i forbindelse med miljøgarantien er ikke medtaget, ej heller det danske forslag om en protokol, der skal regulere, hvilke miljøafgifter der vil kunne vedtages med kvalificeret flertal. Når det drejer sig om det danske forslag om præcisering i miljøgarantien, har vi hele tiden vidst, at det ville blive vanskeligt at overbevise de andre lande om rigtigheden af dette punkt, og det kan konstateres, at et flertal af de øvrige lande indtager en skeptisk holdning.

Vi skal selvfølgelig i den afsluttende fase presse på og kæmpe for at få de sidstnævnte elementer indføjet i den endelige traktattekst; men jeg ønsker ikke, at der skal brede sig illusioner, for det bliver kamp op ad bakke. Det blev senest bekræftet i repræsentantgruppen i denne uge. Som forventet var det især spørgsmålet om miljøgarantien, der var det største problem. Medlemslandene var delt i to grupper: En gruppe, bl.a. Danmark, Sverige, Finland, Tyskland, Østrig og Holland, ønsker at gå videre end den foreliggende tekst. Fælles for disse

lande er ønsket om, at der medtages bestemmelser om ny viden som gyldigt kriterium for anvendelse af miljøgarantien, så med andre ord har vi vigtige allierede, især blandt de nord-europæiske lande, i denne diskussion.

Danmark står mere isoleret, når det gælder ønsket om, at Kommissionens godkendelse ikke skal være et gyldighedskriterium for anvendelse af miljøgarantien. Over for dette ønske står der en anden gruppe lande, bl.a. Frankrig, Storbritannien, Italien, Spanien og Portugal, der finder, at allerede den nuværende tekst er for vidtgående efter deres smag. Disses landes argumentation er først og fremmest baseret på hensynet til det indre markeds funktion.

Jeg vil understrege, at det nok er vigtigt, at vi stiller ambitiøse målsætninger op for, hvad vi vil opnå på miljøområdet, men at vi på den anden side heller ikke skal opstille urealistiske kriterier. De danske forslag på miljøområdet er, som vi ved, meget ambitiøse, og ethvert af dem, vi får igennem, vil være en sejr. Den samlede succes skal ikke være afhængig af, om et enkelt af de fem elementer ikke bliver realiseret.

Jeg vil godt gøre et par bemærkninger om åbenhed, som måske ikke har spillet nogen stor rolle i debatten i dag, men som jeg alligevel synes er vigtig at fremhæve. De seneste drøftelser peger i retning af et resultat, der vil betyde, at der sker traktatfæstelse af et generelt princip om åbenhed, at der medtages traktatbestemmelser om ret til aktindsigt, og at det vil blive fastslået som en hovedregel, at afstemningsresultater, stemmeforklaringer og erklæringer, som er afgivet i forbindelse med Rådets funktion som lovgiver, skal offentliggøres. Overordnet må vi sige, at der er opnået meget i de sidste par år i kampen for større åbenhed i EU. Det skyldes ikke mindst Danmarks indsats, og regeringskonferencen tegner til at bringe os endnu et skridt i den rigtige retning.

Jeg vil også gerne nævne hele området vedrørende svigbekæmpelse. Vi har vedvarende fra dansk side arbejdet for at få svigbekæmpelse på dagsordenen. Vi var de første, der tog emnet op, vi har konstant presset på, og det er glædeligt at konstatere, at det nu ser ud til at lykkes. Svigbekæmpelse blev drøftet i repræsentantgruppen i denne uge, og det ser ud til, at et flertal af landene ønsker, at EU's evne til at bekæmpe svig skal styrkes. Den hollandske formand understregede meget kraftigt den betydning, man tillægger spørgsmålet i Holland, og også fra tysk side anbefalede man og efterlyste en offensiv og